

midlertidig antagne civil-militaire Embedsmænd og Betjente.

Lovudkastet findes i Anhanget Nr. 62 Sp. 977 og fig.; ifr. Tidendens Nr. 166 Sp. 2635.

Grundtvig: Jeg tager blot Ordet i denne Sag for at gjøre opmærksom paa, at naar allerede den første Paragraph siger, at „de Reserveofficerer, som ere værnepligtige, skulle, hvad enten de allerede ere udfkrevne eller endnu staae for Udskrivning, forrette Tjeneste som Officerer,“ og „under deres Permission tilstaaes dem hverken Gage eller andre Emolumenter,“ saa er der imellem de Reserveofficerer, som ville komme ind under denne Paragraphs Bestemmelser, nogle, imod hvem det ifølge Tidomsstændighederne forekommer mig at ville være aabenbart ubilligt, hvis man for deres Vedkommende vilde holde fast ved denne Bestemmelse, saa at der vistnok til Bedste for dem burde gjøres en lille Undtagelse; det er nemlig dem, som dog ikke kunne findes i Mængde, men hvoraf der dog altid mig bekendt er flere, som allerede i 1848 gik som Frivillige til Hæren, uden at der dengang kunde være Tale om nogen Værnepligt, som paalaa dem. Naar disse nu allerede i 1848 bleve befordrede til Reserveofficerer, og naar de i alle Månder, ligesom de andre Frivillige, frivillig indtil videre gave Slip paa den Vej, de ellers vandrede til Udvikling og Næringsvei, saa siger jeg, det vilde være ubilligt, om ogsaa disse nu skulle affædiges uden al Gage og andre Emolumenter. Det er dette, som jeg vilde bede Thinget, og, hvis der bliver nedsat et Udvalg, da dette om at tage i Betænkning, om nemlig Billighed ikke fordrer, at der gjøres en Undtagelse, som kan komme disse Enkelte tilgode.

Hoffmeyer: Det udgaaer vistnok tydeligt af denne Lovs Indhold, at Regjeringen har søgt at varetage det oeconomicke Hensyn ved Siden af den Forpligtelse, som Staten har mod de her omhandlede Mænd, ligesom ogsaa Regjeringen maa have følt sig bunden ved den Sum, som allerede engang er voteret i det her nævnte Niemed; men det er imidlertid vist, at enkelte af de her omtalte hæderlige og patriotiske Mænd vilde kunne komme i en

saadan Stilling ved de opstillede almindelige Regler, som kunde blive temmelig mislig for dem, og som vilde gjøre, at de Offre, som de have bragt Staten i en farefuld Stund, vilde komme til at tynge temmelig stærkt paa dem (Hør!). Det vilde derfor være meget ønskeligt, om Thinget i denne Sag, ligesom i adskillige lignende Sager, vilde give Impulsen til at indbringe noget gunstigere Bilskaar, end man just efter den strenge Ret kunde vente. Jeg skal imidlertid ikke paa nærværende Stadium af Sagen nærmere omtale de enkelte Modificationer, som maaffee uden at medføre nogen stor Beføstning kunde gjøres, t. Ex. ved Slutningsbestemmelsen i § 4 og ved en enkelt Bestemmelse i § 6, idet jeg antager, at Thinget vil nedsette et Udvalg angaaende denne Sag, og at dette vil vide at foreslaae saadanne yderligere Bestemmelser, om hvilke det tør forudsættes, at Thinget vil gaae ind paa dem, og hvorved noget gunstigere Bilskaar opnaaedes for endeel af de i Loven omtalte Mænd.

Tscherning: Jeg troer man maa erkjende, at denne Lov gaaer ud fra i det Hele taget billige, maaffee ogsaa tildeels meget vel overveiede Principer. Man maa huske paa, at den har været begrundet med Hensyn til Børgespørgsmaalet; Lovgiveren har stadig været holdt for Die, at en vis Sum, som det engang var besluttet at anvende i dette Niemed, skulde være tilstrækkelig. Naar jeg først har erkjendt dette, har jeg, troer jeg, derved vundet en større Frihed, naar jeg omtaler Loven selv. Man vil see, at det ikke er imod Lovens Udgangspunkt, ikke mod Grundlaget for den, men mere mod den Udvikling, man er kommen til ved at gaae ud fra dette Grundlag, at jeg retter mine Bemærkninger. Den Bemærkning, som er gjort af det ærede Medlem for Præsts Amts 4de Valgfreds (Grundtvig) troer jeg trænger til meget noie Overveielse, forinden man kommer til nogen Bestemmelse i saa Henseende. Jeg er ikke istand til at modstige hans Paastand, og jeg skal ikke her afgjøre, om der er nogen Berettigelse i den Retning, han har paapeget; det maa ligge for til nærmere Afgjorelse ved den anden Behandling, denne Sag kommer til at undergives. Den anden Bemærkning, jeg skal gjøre, slutter sig til § 3,